

عکاسی

نقش خطوط در کمپوزیسیون تصاویر
(۴)

هادی

قوس‌ها – خطوط موجودار – دایره‌ها – مارپیچ‌ها

در مورد جام، پیاله، کاسه، مخزن و شست با وجود این که بر عکس گنبد، درجهت مخالف رسم شده، از آنجاکه همه برای جمع کردن و بهم پیوستن بکار می‌روند باز هم نشانه و مظاهر الحق، اتمال، رابطه و تجمع بشمار می‌روند. از قوس‌هاییکه یک درمیان، رو به بالا و پایین واقع شده خطی بوجود می‌آید که شکل موج به خود می‌گیرد و بیان کننده‌ی حرکتی است که محتوی چیزی بوده و با مضمونی دربردارد. از دین چنین خطی «نفس کشیدن» یا «آهسته قدم برداشتن» در نظر مجسم می‌شود. گرچه از چنین خطی احساس هیجان و تحریک نمی‌گردد، معهدها جاندار و پرچوش و خوش است، احساس چاکی و وزنگی از آن می‌شود و تا حدی ظرفی و با ملاحظت است؛ دره‌های کوچک زیبا، حرکت پاهای ظرف و با سبک در رقص‌های آرام و موزون و نظایر آن... تماشاگری که صاحب دید آگاه و پرتجربه باشد بیشتر فرق و اختلاف‌های بین را درمیان انواع و اقسام مختلف تشخیص و تمیز خواهد داد. این امواج میتواند به آرامی، بی‌زحم و صرف قدرت، گسترش پیدا کند، شکل‌های واضح‌تر و مشخص‌تر بخود گیرد و با خط مسیری افقی یا عمودی بی‌ماید. خط موجودار همچون جریان آب نهر یا رودخانه‌یی بیش می‌رود و به حرکت وحالته بس شادی بخش و هست آمیز که از تغییر محل چیزی بوجود می‌آید شاهت پیدا می‌کند ولی اگر مانند پیچک بالاروندی بی خیزهای بلند بردارد سابل و نشانه‌یی وسعت، فراخی، فراوانی، حرأت، شهامت، وفور و فراوانی خواهد بود. توجه و علاقه‌ییکه انسان به این نوع خطوط نشان میدهد به وضوح از استفاده‌ی آنها در دکوراسیون اشیاء معرفی، پارچه‌ها، مبل‌ها و انواع ظرفها مشهود است. زیبایی و شادی نواز شگرانه از احساسات حاصله‌ی این خطوط است.

دایره مظاهر فقدان «آغاز و پایان» سابل «ابدی و جاویدان» و نشانه‌ی «تغییرناپذیری» است. – از آنجاکه تمام جهات دایره یکسان است و هیچ جهت و سمتی را نشان

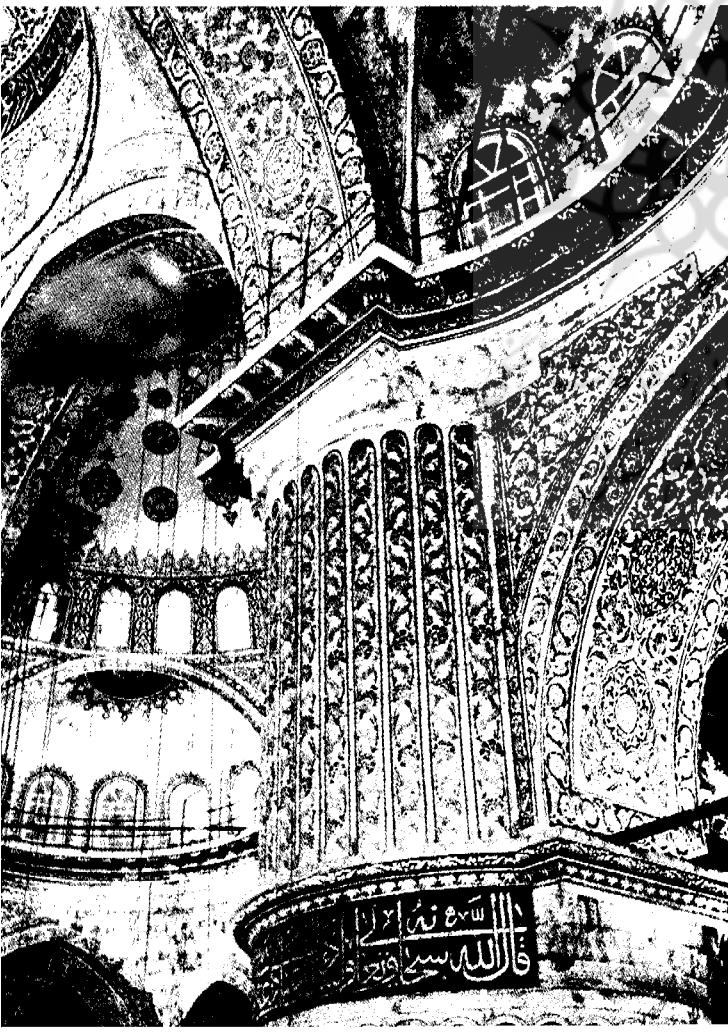

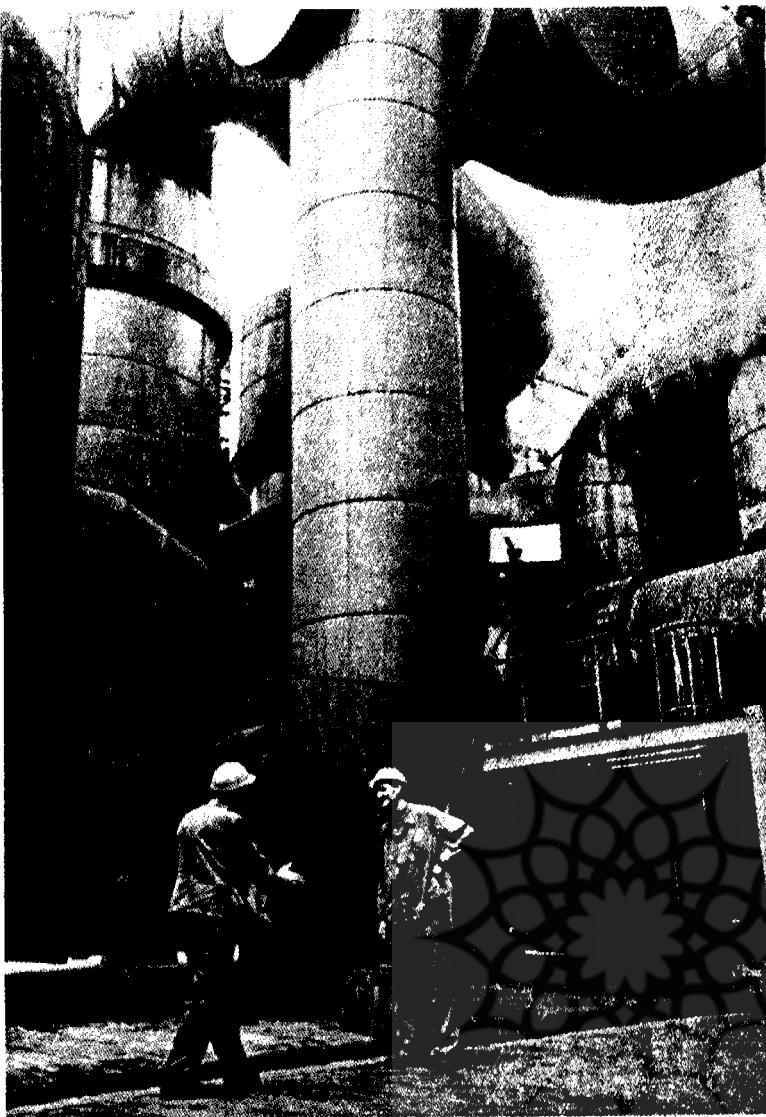
نمیدهد و از لحاظ اینکه بخودی خود آسوده و مستقر آرمیده و بخوبیشتن متکی است، هیچگونه مسئله‌یی ایجاد نمیکند. - معهداً بطور شگفت‌انگیزی توجه را بسوی خود جلب میکند زیرا که شکلی دلپذیر و خوش‌آیند دارد. این حس، اکثراً و بطور تعجب‌آوری، در مورد استفاده از شکل دایره برای سیاری از محابر از جاری، خود را بروز میدهد. حتی در مواردی که هیچ دلیل محکم و مقاومت‌ناپذیری وجود ندارد. - اما از نقطه‌ی نظر آریستیک (هنری) بهتر است استفاده از آنرا با اختیاط انجام داد زیرا به آسانی میتواند به کمپوزیسیون کار‌آکتری نرم و ملایم و حتی بیمزه به بخشند.

شکل حلزونی نیز در حقیقت تغییر شکلی است که از دایره بوجود آمده، اما تأثیر و حالت آن فوق العاده قوی و محکم، تندر و با هیجان و سرکش است. جهت خطوط حلزونی خواه از مرکز به خارج باشد و خواه از خارج به مرکز، نمیتوان دربرابر آن از احساس قصد، اراده، تسلسل، گریز خود را رها کرد. در تابلوی مشهور نبردها و محاصره‌ها و در حرکات پیچ و خمدار مبارزین چنین خطوطی بوضوح خودنمایی میکند. همچنین حیوانات گرسنه، در انتظار لحظه‌ی مناسب برای هجوم به طعمه‌ی خویش اغلب بدین شکل در می‌آیند.

مجموعه‌ی انواع مختلف خط‌ها

تا بدینجا، مهمترین خط‌هارا، تا تاک وجود از هم، مورد مطالعه و دقت قراردادیم. این طرز عمل بی‌دلیل و علت نبود زیرا میخواستیم ابتدا با هر یک از آنها، بدنهای رابطه‌ی ذهنی برقرار سازیم. اما در ساختمان و ترکیب یک تصویر به ندرت ممکن است فقط یکی از انواع خطوط به کار رفته باشد، بلکه معمولاً مجموعه‌یی از آنهاست که یک تصویر را به وجود می‌ورد. اگر تها به چیزی انواع مختلف خط‌ها در کنارهم اکتفا کرده به امید القای احساس و تأثیر آنها باشیم ترتیجه‌یی عاید نخواهد شد زیرا برای خلق و ایجاد اثری کامل قادر نخواهد بود. بر عکس، باید دانست که تلاقی و برخورد خط‌های گوناگون است که چیزی نو و پیسابقه و غیرمعمول خواهد آفرید: مجموعه‌یی که ابدآ شباختی به اجتماع ساده‌ی خط‌ها و فرم‌ها ندارد. بطور مسلم خطوط بزرگ اصلی، که قصد از آنها حفظ و تقویت و تأکید کمپوزیسیون است، خاصیت وطیعت و کار‌آکتر خود را حفظ خواهد کرد و بدین ترتیب گیرنده‌ی عکس خواهد توانست بلگدارد تاخطوطی که از طرف خود موضوع تحمیل و دیکته شده و اساس و پایه‌ی هماهنگی تصویر است مراکز انتشار کمپوزیسیون را تشکیل دهد. وقتی این قیود و محدودیت‌ها شکل رخایت‌بخشی به خود گرفت، کمپوزیسیون، با اعتقاد و یقین، پیام هنری خویش را بازگو خواهد کرد.

و آرامتری را لازم دارد . - طرح زاویه‌داری به کمک ویاری دایره هماهنگی خواهد یافت و از مجموعه‌ی آنها احساس راحتی به تماشگر دست خواهد داد . بدین ترتیب ، میتوان گفت که تعادل و هماهنگی در کمپوزیسیون به وسیله‌ی تضاد و کنtrapاست خطوط امکان‌پذیر میگردد و چنین تعادلی است که به دل می‌نشیند . بر عکس ، در صورت فقدان هر گونه تعادل ، احساس میشود که خطوط دیگر جنب و جوش شده و به حرکت درآمده‌اند . تصویر متغیر و نامعلوم بنظر میرسد و گویی باقدرت تمام به سوبی کشیده میشود . با تمام آنچه گفته شد ، دلیلی به اغراق و زیاده‌روی در ایجاد تعادل در کمپوزیسیون وجود ندارد و تصویر وضع وحالتی بیش از حد منظم و مرتب نباید بیداگند .

خطها در ترکیب و کمپوزیسیون تصاویر دارای چنان کاراکتر قاطعی هستند که ب وجودشان امکانی برای طرح ریزی تصویر نیست . چون نوع و جنس آنها نقش اساسی در این‌مورد

در موقع گرفتن هر عکس جهت و سمت خطوط (هر خط جهتی را نشان میدهد) ، همچنین کتراست و تضاد آنها باید در نظر گرفته شود ؛ مثلاً اگر لازم است یک خط قوی به وسیله‌ی خط دیگری از همین جنس و طبیعت ، واقع در جهت مخالف و معکوس ، تکمیل شود حتماً باید آنرا وارد کمپوزیسیون کرد . و یا یک خط افقی به کمک خطی قائم ، ویا ، یک خط مایل به توسط مایل دیگری که از لحاظ جهت و سمت کاملاً مخالف باشد . - اگر طرحی بالبه و کناره‌ی متلاطم و پر حرکت وجود داشته باشد همراهی و همکاری لبه و کناره‌ی ساکن

بازی میکند لذا در انتخاب لبها، حاشیه‌ها و فرم‌ها دقت کافی باید کرد. به نسبتی که در ترکیب تصویر، خطوط و تقسیمات ورنگهای بی‌ملاحظه و مطالعه‌کمتری به کار رفته باشد در حافظه‌ی تماشاگر آسانتر ثبت و نگهداری میشود. از این‌روست که در کمپوزیسیون تصاویر از شلوغی و بی‌نظمی باید دوری جست و فراموش نکرد که زیبایی در سادگی است. اما، سادگی با فقر و بی‌یارگی اشتباه نشود!

خلاصه، خلق و ایجاد تصویری که به حد و پایه‌ی کمال بر سد کارآسانی نیست زیرا صفحه‌ی عکاسی، بی‌آنکه عقیده‌ی موافق و یا مخالفی نسبت به اهمیت جزئیات موضوع داشته و در این خصوص چون انسانی اندیشه‌نگار باشد، آنچه را که بدو عرضه شود ثبت و ضبط میکند. این وظیفه‌ی انسان است که پیش از فشاردادن به دکمه‌ی دوربین مجموعه‌ی کمپوزیسیون را مورد مطالعه‌ی بسیار دقیق قراردهد و پس از اطمینان کامل دکلامش را بفتح کند. متاسفانه این امر مهم اکثرآ فراموش و به دست تقدیر سپرده میشود که نتیجه‌ی آن عدم توفيق است و به دست آمدن محصولی فاقد ارزش هنری!

در این لحظه است که تأثیر هر یک از خطوط باید بدخوبی درک و از القای آن به تماشاگر اطمینان حاصل گردد. زیرا مشکل اساسی و در حقیقت ارزش و هنر عکاسی انتقال و تلقین احساسی است که قبل از عکاس شخصاً آنرا درک و حسن کرده است.

